

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาผลการใช้ชุดกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบชิปปา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ พฤติกรรมตามกระบวนการเรียนรู้ทางภาษาและเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังการใช้ชุดกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษ โดยใช้รูปแบบชิปปาโดยมีแบบแผนการทดลองแบบ One-Group Pretest-Posttest Design กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี จำนวน 38 คน โดยใช้ชุดกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษ และแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ แบบวัดพฤติกรรมตามกระบวนการเรียนรู้ทางภาษาและแบบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ

ชุดกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษ โดยรูปแบบชิปปามีทั้งหมด 8 ชุด ใช้เวลาในการทดลอง 15 ชั่วโมง แล้วนำผลมาวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษ โดยใช้รูปแบบชิปปา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งใช้สถิติในการทดสอบสมมติฐานแบบ t-Test (Dependent Sampling) และ t-Test ในการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังกับเกณฑ์ที่กำหนดโดยผู้เชี่ยวชาญ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีสมมติฐานในการวิจัยดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษ โดยใช้รูปแบบชิปปาสูงกว่าก่อนเรียน
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษ โดยใช้รูปแบบชิปปา สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด
3. จำนวนนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษ โดยใช้รูปแบบชิปปา มีพฤติกรรมตามกระบวนการเรียนรู้ทางภาษาครบทั้ง 5 ด้าน มากกว่าร้อยละ 80
4. เจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษ โดยใช้รูปแบบชิปปา อยู่ในระดับดี

สรุปผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน หลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษ โดยใช้รูปแบบชิปปาสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน หลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษ โดยใช้รูปแบบชิปปา สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดโดยผู้เชี่ยวชาญ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

3. จำนวนนักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษ โดยใช้รูปแบบชิปปา มีพฤติกรรมตามกระบวนการเรียนรู้ทางภาษา ครบทั้ง 5 ด้าน มากกว่าร้อยละ 80 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

4. ค่าคะแนนเฉลี่ยเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน หลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษ โดยใช้รูปแบบชิปปา อยู่ในระดับดี ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผล

1. ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน หลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษ โดยใช้รูปแบบชิปปา สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากการสอน โดยใช้ชุดกิจกรรมที่ประกอบด้วยสื่อที่หลากหลาย อย่างมาสัมพันธ์กัน นอกจากนี้นักเรียนยังมีโอกาสทำกิจกรรมร่วมกัน แลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์ซึ่งกันและกัน การเรียนการสอนโดยวิธีใช้สื่อประสม ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ดังเช่นงานวิจัยของ สมลักษณ์ โพศาลวรพงษ์ (2543, หน้า 43) พบว่า ชุดกิจกรรม คือชุดของสื่อประสมที่ประกอบขึ้นอย่างมีระบบ มีเหตุผลและสมบูรณ์ ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามเป้าหมาย และลัดดา สุขปริดี (2524, หน้า 126) กล่าวว่า ชุดกิจกรรมการสอนเป็นสื่อที่เป็นระบบ เพื่อให้ครูใช้ในการสอน โดยครูไม่ต้องเตรียมสื่ออื่น ๆ การใช้สื่อการสอนนั้นเป็นสิ่งหนึ่งในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทำให้นักเรียนสนุกกับสื่อ ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้น สนุกสนานไม่เบื่อหน่ายการเรียน ซึ่งเปรียบเสมือนของเล่นของเด็กวัยนี้ ที่มีความคล่องแคล่วว่องไว ไม่อยู่นิ่ง ชอบการแข่งขัน ชอบพูดมากกว่าเขียน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบการจัดกลุ่มการเรียนรู้ที่让孩子เก่งอยู่กลุ่มเดียวกับเด็กอ่อน เด็กมีการอภิปราย แลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็นซึ่งกันและกัน และยอมรับความคิดเห็นของเพื่อนส่วนใหญ่ (Piaget & Bruner, 1960 อ้างถึงใน พรณี ข. เจริญ, 2545, หน้า 113) ซึ่งการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนรูปแบบชิปปานั้น เป็นรูปแบบที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางโดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้สร้างความรู้ หรือค้นพบความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism) และได้เรียนรู้ฝึกทักษะกระบวนการต่าง ๆ (Process Skills) กิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมทางสติปัญญา มีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (Interaction) กับผู้อื่น และการจัดให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ อย่างหลากหลาย เหมาะสมกับผู้เรียน เวลา และเนื้อหา นอกจากนี้การที่ผู้เรียน

มีการเคลื่อนไหวทางกาย (Physical Participation) ทำให้ผู้เรียนมีความสุขในการเรียน และการนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ (Application) ในสถานการณ์อื่นที่หลากหลายผู้เรียนเห็นประโยชน์จากการเรียนรู้จึงเกิดความรู้ ความเข้าใจ ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษดีขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ อนุบาล ศิริวรรณ (2545 อ้างถึงใน ทิศนา แหมมณี, 2548, หน้า 60) และอัมพา บุษศิริรักษ์ (2545) ที่ระบุว่า การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยรูปแบบชิปป่านั้น นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากกว่าร้อยละ 50 และมีพฤติกรรมเข้าร่วมงานกลุ่มในระดับสูงด้วย

2. จากการทดลองพบว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษ โดยใช้รูปแบบชิปปา สูงกว่าเกณฑ์คะแนนที่กำหนดโดยผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เป็นเพราะกิจกรรมการเรียนการสอนที่จัดให้กับผู้เรียนนั้นสามารถช่วยให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ อย่างเหมาะสมกับวัย วุฒิภาวะและความสนใจของผู้เรียนและเป็นกิจกรรมที่ท้าทายความคิด สติปัญญาของผู้เรียน สามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนใช้ความคิดได้อย่างเต็มที่ เช่น ให้นักเรียนได้เขียนเรื่องเกี่ยวกับตนเองและครอบครัวเป็นภาษาอังกฤษ รวมทั้งช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสปฏิสัมพันธ์กับบุคคลและสิ่งแวดล้อมรอบตัวได้อย่างกว้างขวาง และส่งเสริมการนำความรู้ความเข้าใจไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน กิจกรรมนั้นสามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี ส่งผลให้การเรียนรู้นั้นมีความหมายต่อผู้เรียนยิ่งขึ้น กิจกรรมการเรียนรู้ที่จัดให้กับผู้เรียนนี้เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมพัฒนาการรอบด้านของบุคคลทั้งทางด้านร่างกาย สติปัญญา สังคมและอารมณ์ การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ออกแบบให้ผู้เรียนให้มีลักษณะรูปแบบชิปปานั้น นอกจากจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีแล้วยังช่วยส่งเสริมพัฒนาการทั้ง 4 ด้าน คือ ร่างกาย สติปัญญา อารมณ์และสังคมของผู้เรียนไปพร้อม ๆ กันอีกด้วย (ทิศนา แหมมณี, 2548, หน้า 17)

3. ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีพฤติกรรมตามกระบวนการเรียนรู้ทางภาษาครบทั้ง 5 ด้าน มากกว่าร้อยละ 80 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ซึ่งเป็นผลมาจากกระบวนการจัดการเรียนการสอน โดยรูปแบบชิปปาสอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้ทางภาษาที่ทำให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมตามกระบวนการดังต่อไปนี้

ด้านการสังเกต เป็นพฤติกรรมที่ผู้เรียนได้มีโอกาสใช้ประสาทตาและหู ในการสังเกตสิ่งที่เพื่อนนำเสนอหรือครูอธิบายในชั้นเรียน

ด้านการเลียนแบบ เป็นพฤติกรรมที่ผู้เรียนสามารถทำตามในสิ่งที่ครูอธิบายได้

ด้านการแสดงความคิดเห็น เป็นพฤติกรรมที่ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็น อภิปราย ชักถามกันในกลุ่มและเพื่อนต่างกลุ่มที่นำเสนอหน้าชั้นเรียน

ด้านการนำเสนอ เป็นพฤติกรรมที่นักเรียนได้นำสิ่งที่นักเรียนเกิดการเรียนรู้และความคิดรวบยอดของเรื่องนั้น ๆ และนำเสนอให้เพื่อน ๆ ในกลุ่มและต่างกลุ่มได้รับทราบด้วย

ด้านการนำความรู้ไปใช้ เป็นพฤติกรรมซึ่งผู้เรียนได้เอาความรู้ที่ได้รับมาทำกิจกรรมในใบงานที่กำหนด และเป็นการประยุกต์ใช้ในการสื่อสารกับผู้อื่นได้

กระบวนการเรียนรู้ทางภาษานั้น เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในขณะที่ดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน เนื่องจากการเรียนภาษาที่เกิดผลดีนั้น นักเรียนจะต้องสังเกตในสิ่งที่ครูสอน แล้วทำตามให้ได้หรือให้เหมือนตัวแบบตามหลักทฤษฎีของ บันดูรา (Bandura, 1986 อ้างถึงใน สุรางค์ ใควัตระกูล, 2545, หน้า 236) ที่ว่าพฤติกรรมทั้งการสังเกตและการเลียนแบบนั้นสอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้โดยการสังเกตและการเลียนแบบของบันดูรา (Bandura) กล่าวว่า การเรียนรู้เกิดจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและสิ่งแวดล้อม ส่วนมากจะเป็นจะเป็นการเรียนรู้โดยการสังเกต (Observational Learning) หรือการเลียนแบบจากตัวแบบ (Modeling) การเรียนโดยการเลียนแบบไม่ใช่การลอกแบบโดยผู้เรียนไม่คิด แต่ผู้เรียนสามารถสร้างรหัสของสิ่งที่สังเกตเก็บไว้เป็นความจำระยะยาวและสามารถเรียกใช้ในตอนที่ผู้สังเกตต้องการแสดงพฤติกรรมเหมือนตัวแบบ ส่วนการนำเสนอ การนำความรู้ไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ และการแสดงความคิดเห็นของตนเองนั้นเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนมีการปฏิสัมพันธ์ (Interaction) ตามแนวการสอนรูปแบบชิปปา (ทิตินา แซมมณี, 2547, หน้า 17-20) เพื่อนักเรียนได้แลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ในการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ส่วนการนำความรู้ไปใช้เพื่อเพิ่มความสามารถในการแก้ปัญหาและความรู้ ความจำ ตลอดจนความเข้าใจในเรื่องนั้น ๆ (ทิตินา แซมมณี, 2548, หน้า 22) ดังเช่นงานวิจัยของ จิรพันธ์ บุญเรือง (2545) ที่ว่าชุดการสอน โดยรูปแบบชิปปา ที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ทางภาษานั้นส่งผลให้ผู้เรียนเกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติที่ดี

4. ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษ โดยใช้รูปแบบชิปปา มีเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับดี เพราะว่าผู้เรียนได้สร้างความรู้ ความเข้าใจด้วยตนเอง ได้ฝึกทักษะกระบวนการคิด ทักษะการสื่อความหมาย ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งที่เรียน โดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Student Center) ตามพื้นฐานความเชื่อที่ว่า “แก่นแท้ของการเรียนการสอน คือ การเรียนรู้ของนักเรียน” (กรมวิชาการ, 2542) การเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษที่ใช้รูปแบบชิปปาทำให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนาน มีการพูดคุยอภิปรายซักถามภายในกลุ่มทุก ๆ คน มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน และนักเรียนสามารถค้นคว้าหาคำตอบได้ด้วยตัวนักเรียนเองทำให้เกิดความภาคภูมิใจ ซึ่งมีผลต่ออารมณ์ความรู้สึกรักของผู้เรียนโดยตรง ทำให้การเรียนมีความหมายต่อผู้เรียนยิ่งขึ้น นอกจากนี้ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้หลักจิตวิทยาการเสริมแรงของ สกินเนอร์ (Skinner, 1974 อ้างถึงใน สุรางค์

ไคว้ตระกูล, 2537) ซึ่งเป็นแรงจูงใจในการทำกิจกรรม คือ เมื่อนักเรียนทำแบบทดสอบเป็นรายบุคคลก็จะให้นักเรียนเปลี่ยนกันตรวจให้คะแนน แล้วนำคะแนนของแต่ละคนในกลุ่ม มาเฉลี่ยเป็นคะแนนของกลุ่ม และกลุ่มใดได้คะแนนมากที่สุดกลุ่มนั้นจะได้รับรางวัลสะสม และเมื่อนักเรียนเรียนจนครบทุกชุดกิจกรรมกลุ่มใดได้คะแนนสูงสุด กลุ่มนั้นก็ได้รับรางวัล ซึ่งสอดคล้องกับผลการเรียนของโรงเรียนพระปฐมวิทยาลัย 2 (2547 อ้างถึงใน ทิศนา ขัมมณี, 2548, หน้า 9) ที่พบว่านักเรียนที่เรียนด้วยการสอนรูปแบบชิปป่านั้นมีเจตคติต่อการเรียนดีและยัง สอดคล้องกับงานวิจัยของ จิรพันธ์ บุญเรือน (2545) ดารินทร์ ตนะทิพย์ (2545) ที่พบว่าครูใช้รูปแบบการสอนแบบชิปปา ทำให้นักเรียนมีเจตคติต่อการเรียนที่ดี

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ชุดกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษนี้ผู้สอนต้องสอนให้ครบตามขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบชิปปา

1.2 การสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษโดยรูปแบบชิปปานั้น จะต้องแจ้งให้ผู้เรียนได้ทราบถึงบทบาทของตัวนักเรียน โดยให้รู้จักบทบาทหน้าที่ของตนเอง และมีความรับผิดชอบต่องานที่มอบหมาย ถ้านักเรียนไม่คุ้นเคยกับบทบาทของตนเอง ครูจำเป็นต้องทำให้ผู้เรียนเข้าใจบทบาทของตนเองและกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้

1.3 ในการสอนแต่ละครั้งครูผู้สอนจะต้องเตรียมอุปกรณ์ สื่อการสอนให้เพียงพอ กับจำนวนนักเรียน เพื่อในการค้นคว้าเป็นรายบุคคลและรายกลุ่ม

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยรูปแบบชิปปานั้น ควรใช้เทคนิคการสอนต่าง ๆ มาใช้ เช่น วิธีสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ วิธีสอนโดยใช้เกม วิธีสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง เป็นต้น

2.2 นักเรียนควรมีโอกาสในกระบวนการสร้างสื่อการสอนเพื่อให้เหมาะสมกับความสนใจของผู้เรียนและกระตุ้นให้ผู้เรียนอยากเรียนรู้จากสื่อที่ตัวเองได้มีส่วนร่วม

2.3 ควรมีการศึกษาความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษ โดยรูปแบบชิปปา ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น